

ANGELUS

19.

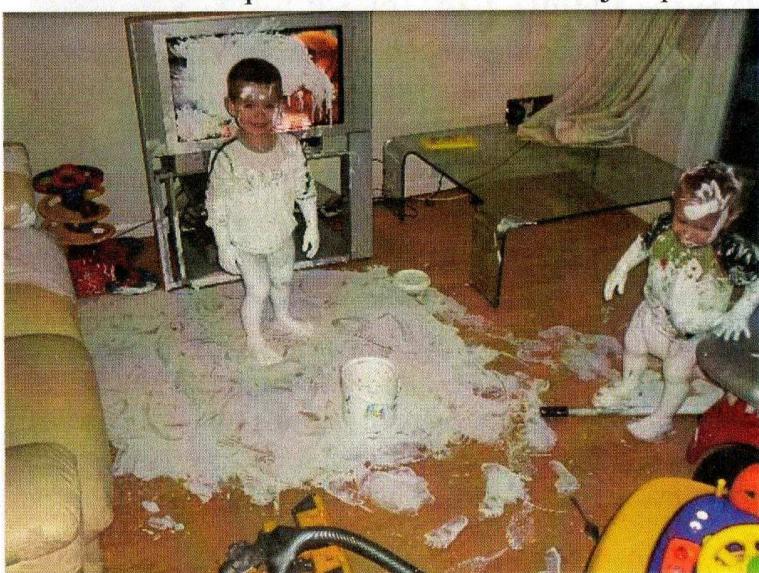
Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín

Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností

8. května 2011 – 3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ

Nenávist zabíjí, ale láska kříší

Drazí bratři a sestry, téma tohoto čísla je páté Boží přikázání nezabiješ. Připomeneme si, že zabít není jemom záležitostí těla, ale duchovně člověk dokáže zabít například nenávistí. Následující příběh z časopisu Světlo, nám ovšem ukazuje přesný opak – láska kříší duchovně mrtvé:

Vypráví se, že u hlavního nádraží ve velkém městě si dávají schůzku ve dne v noci vandráci, zlodějíci a drogám propadlí mladíci. Nápadný byl mezi nimi jeden mladík, špinavý, s dlouhými neupravenými vlasy, který se potuloval mezi

ostatními ztroskotanci po městě, jako by neměl základnu a útočiště. Když se zdálo, že je na tom obzvláště špatně a cítil se zcela opuštěn, vytahoval z kapsy umaštěný a užmoulaný lístek a četl si ho. Pak ho znova pečlivě složil a schoval do kapsy. Někdy ho polibil a přitiskl na srdce. Četba lísku měla okamžitý účinek. Zdálo se, že hoch nabral novou sílu a znova nabyl odvahy. Co asi bylo na tom tajemném lísku? Pouze pět slov: „Malé dveře jsou vždy otevřeny.“ Byl to lístek, který mu poslal jeho otec. Chtěl mu říct, že všechno je odpuštěno a že kdykoliv bude chtít, může se vrátit. Jednou to udělal. Našel malé dveře domu otevřené. Potichu vstoupil a schoulil se na své lůžko. Když se ráno probudil, seděl u jeho lůžka otec. Beze slova se objali.

84. NEZABIJEŠ

248. Co Bůh zapovídá pátým přikázáním?

Pátým přikázáním Bůh zapovídá svévolně škodit sobě nebo jinému na těle nebo na duši.

249. Kdo svévolně škodí sobě na těle?

Svévolně škodí sobě na těle ten, kdo bez potřeby vydává v nebezpečí své zdraví nebo život a kdo si život bere.

250. Kdo svévolně škodí na těle jinému?

Svévolně škodí na těle jinému ten, kdo bez potřeby vydává v nebezpečí jeho zdraví nebo život, kdo jej zlomyslně bije nebo zraňuje a kdo jej bezprávně usmrcuje.

Kdo se prohřešuje srdcem proti pátemu přikázání Božímu? Srdcem se prohřešuje proti pátemu Božímu přikázání ten, kdo se na bližního hněvá, jemu závidí a na něho žárlí. O hněvu řekl Pán Ježíš: „Slyšeli jste, že bylo řečeno předkům: Nezabiješ! Kdo by zabil, propadne soudu. Já pravím vám, že každý, kdo se (již) hněvá na svého bratra, propadne soudu.“ (Mat. 5, 21-22) Zvlášť hříšný je hněv bližním nezaviněný a hněv příliš prudký. Velký a dlouhý hněv bez úmyslu se smířit je nepřátelství nebo nenávist.

„Závistí d'áblovou přišla smrt na svět.“ (Moudr. 2, 24) Kain záviděl Ábelovi, synové Jakubovi svému bratru Josefovi. Člověk škodolibý a žárlivý je jakoby bratrem závistivého.

Kdo se prohřešuje slovem proti pátemu Božímu přikázání? Slovem se prohřešuje proti pátemu Božímu přikázání ten, kdo bližnímu nadává, kdo mu vyhrožuje a kdo jej proklíná. Proklíná ten, kdo ze zlosti nebo z nenávisti svolává na bližního Boží tresty. „Blahoslavení tiší“, řekl Pán Ježíš. (Mat. 5, 4) A svatý apoštol Pavel připomíná: „Vaše laskavost budí známa všem lidem.“ (Filip. 4,5)

Kdo svévolně škodí na těle sobě? - Zdraví poškozuje, zvlášť v mladém věku, pití lihovin a kouření. Každému škodí na zdraví přílišný sport, nemírný tanec, nevhodný oděv a nestřídmost. Kam střídmost nechodí, tam chodí lékař. Zvlášť hnusné a zhoubné je opilství. To snižuje člověka „pod obraz Boží“, hubí ho tělesně i duševně, jeho následky se přenášejí i na potomstvo a ohrožuje i jeho věčnou spásu. Svatý Jan Křtitel nepil od dětství nic opojného: tak „rostl a sílil duchem.“ (Luk. 1, 80) Podobně může růst a sílit ten, kdo se dobrovolně odřekl lihovin.

Je hrdinským skutkem, když z lásky k Bohu a bližnímu nasazují zdraví a život: Obránce vlasti, matka dítěte, lékař a ošetřovatel nemocného, zachránce od smrti. O všech takových říká Pán Ježíš: „Kdo ztratí život svůj pro mne, nalezne jej.“ (Mat. 10, 39) Je však velmi těžkým hřichem úmyslná sebevražda. Úmyslná sebevražda mívá různé příčiny rozhodující a poslední; avšak první a základní příčinou bývá ztráta víry a ztráta důvěry v Boha. Kdo věří, že Bůh dává každému odplatu věčnou a kdo doufá, že Bůh nikoho na

světě neopustí, ten si při zdravém rozumu za žádných okolností na život úmyslně nesáhne.

Příčetný sebevrah se dopouští hrozného hříchu proti Bohu, který jediný je Pánem života a smrti. Hřeší proti své duši, kterou vrhá do věčné záhuby a proti své rodině, které působí zármutek a hanbu. Tímto hříchem se zbavuje i práva na církevní pohřeb. Sebevražda v pomatenosti smyslů není hříchem, nýbrž neštěstím.

Kdo svévolně škodí na těle jinému? - Zdraví a život jiného vydává v nebezpečí ten, kdo svou ledabylostí či ziskuchtivostí znehodnocuje potraviny, zanedbává povinnou opatrnost při jízdě, při práci, při dohledu na děti a kdo nerozumně žertuje, například se zbraní, strašením nebo ukvapenou sázkou.

Úmyslná vražda je hřích do nebe volající. (Gn. 4, 10) Lidé vraždívají z nenávisti, ze msty, z unáhlení, v prudkém hněvu, pro peníze anebo aby odstranili nepohodlné lidi. Vraždou je i úmyslné usmrcení nemluvněte či dítěte ještě narozeného. Zničí-li někdo život jiného neúmyslně, může to být někdy i bez viny. Škodu vzniklou z vraždy je viník povinen nahradit. Souboj je dvojí pokus o vraždu, proto jej Církev vždycky zapovídala.

Těžkým hříchem je vražda „ze soucitu“ (eutanasie), to znamená, když někdo, třeba i bez bolesti (na příklad injekcí) usmrť člověka nevyléčitelného, pomateného, starého, těžce zraněného i kdyby si to on sám přál. Musíme pamatovat, že Bůh je mnohem soucitnější než člověk a když dopustí utrpení, ví proč.

Právem usmrcuje státní moc nenapravitelného zločince, (Řím. 13, 4) člověk napadený útočníka ve spravedlivé obraně vlastního života a podobně i vojín při obraně vlasti.

K živé přírodě se chováme také ušlechtile: Zacházíme šetrně s rostlinami a soucitně se zvířaty. Ošetřujeme zvířata, netýráme je a bez potřeby nezabijíme. Zvířata bez potřeby trápit je hřích a vede též ke krutosti vůči lidem. „Ví zbožný o potřebách dobytka svého, ale srdce bezbožných je ukrutné.“ (Přísl. 12, 10)

*

Pečuj o své zdraví! Život a tělesné zdraví je velký dar, který ti Bůh k užívání jen svěřil. On je svrchovaným Pánem tvého těla, zdraví a života. „Ať žijeme nebo umíráme patříme Pánu.“ (Řím. 14, 8) Nesmíš proto dělat se svým tělem a zdravím, co bys chtěl. Jen tak můžeš používat své tělo, život a zdraví, jak to dovoluje Bůh. Jednou se budeš z toho před Bohem odpovídat. Máš tedy povinnost náležitě pečovat o své zdraví a život. Vhodnou tělesnou prací, rozumným sportem utužuj své zdraví a shromažďuj sílu k životním úkolům, které máš před sebou! K tomu ovšem patří také péče o správnou výživu, tělesnou čistotu, dostatečný spánek a zdravý byt. Při tom vždy pamatuj, že zdraví duše pomáhá k udržení i zdraví tělesného.

POŘAD BOHOSLUŽEB 8. 5. – 15. 5. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 8. 5.	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ sbírka na seminář svátek matek	Hustopeče	8:00	za ž a + r Tomčíkovu, Šmídovu, Michalovýchovu, Josefa Horáka, kněze a DO
		Černotín	9:30	za + r Kajnářkovu, kmotřenku a ž r Šnejdrlovu
		Bělotín	11:00	za oběti, válek
Pondělí 9. 5.		Hustopeče	18:00	za + Františku Frydrychovou, + r Urbišovou a Zálešákovou
Středa 11. 5.		Černotín	17:00	na poděk za přijatá dobrodiní a ž r
		Špičky	18:00	za Ladislava Frydrycha, rod, Rudolfa Spurného a rod
Čtvrtek 12. 5.	Pout' farností na svatý Hostýn odjezd v 8:00			za Albiňa Petřkovského, rod a sour
Pátek 13. 5.	Panny Marie Fatimské	Hustopeče	18:00	za Valentina a Miladu Gregorkovy, ž a + r a za r Vozákovu a Klusákovu
Sobota 14. 5.	Sv. Matěje, apoštola svátek	Černotín	18:00	za Václava a Ladislava Vladaře, rod a ž r
Neděle 15. 5.	4. NEDĚLE VELIKONOČNÍ sbírka na TV Noe	Hustopeče	8:00	za + Stanislava a Marii Ovčáčíkovy, ž a + r
		Špičky	9:30	za Jaroslava a Jaromíra Rušarovy, ž r a DO
		Bělotín	11:00	za farníky

Minulá měsíční sbírka vynesla v Hustopečích 13 521 Kč, ve Špičkách
4719 Kč, v Černotíně 3060 Kč a v Bělotíně 2908 Kč.

Pout' za obnovu rodin a nová kněžská povolání je 21. května. Pojedeme
společně do Olomouce přihlaste se v kostele.

Telefon na faru: **581 626 040**